

ET LILLE PARADIS PÅ JORD

- en enestående
naturpark i Spanien

Ofte er det sådan, at de største oplevelser her i livet kommer helt uforberedt og uventet til én. Det skete for os her i foråret.

TEKST OG FOTO: SVEN PETERSEN

Efter et par herlige uger ved den spanske Middelhavskyst, nærmere betegnet i Barcelona og Tarragona og områderne omkring disse byer, havde vi valgt at køre ind landet. Målet var højlandet med nationalparken Sierra de Guadarrama og specielt byen Segovia lige nord for bjergkæden.

Det var planen, at vi blot ville tage en enkelt transitovernatning undervejs på en lille campingplads i udkan-

ten af landsbyen Saviñán oppe i bjergæden Sierra de la Virgen. Selv om vi var i maj måned, var der godt nok ikke meget liv på pladsen; den var aldeles affolket. Ud over en håndfuld tomme fastliggervogne var vi de eneste på pladsen.

Pladsen havde det prangende navn 'Camping Saviñán Park'. Der var lige netop, hvad man skulle bruge, men så heller ikke mere. I ADAC-bogen står den til 2 af 5 mulige stjerner, - så vi var forberedt. Hvad pladsen måtte mangle mht. faciliteter, var

der til gengæld af landskabelig skønhed. Hold da op, hvor ligger pladsen flot - med udsigt til bjerge med en højde på mellem 1000 og 1400 m. Pladsen ligger i 650 m; vejen dertil var lidt smal de sidste 5-6 km, men ellers ok.

Som sagt var vi pladsens eneste gæster første nat, men da vi af grunde, jeg om lidt vil komme ind på, blev det til en enkelt overnatning mere. Her fik vi selskab af en flink, svensk teltcampist på en stor touring-motorcykel på vej hjem fra ferie i Atlas-bjergene i Marokko. Sikke beretninger,

han kunne fortælle.

En inspirerende, lille brochure

Da vi tjekkede ind på pladsen, fik vi et par små brochurer stukket i hånden. Specielt den ene gjorde campingværtten os opmærksom på; det var en lille folder på spansk og engelsk om en mægtig naturpark med søer, floder og vandfald. Parken ligger omkring en lille times kørsel fra campingpladsen.

Hjemme i vognen studerede vi brochuren nærmere og fandt ud af, at parken

ET LILLE
PARADIS
PÅ JORD

VANDFALDET 'HESTEHALEN' er godt 50 m højt. Bemærk personerne på gangstien oppe til venstre for faldet.

INDKØRSLEN til Camping Saviñán Park

ET STORT ANTAL TRAPPER, broer og lange, våde tunneller præger parken.

er beliggende i forbindelse med et nedlagt cistercienserkloster fra det 12. århundrede, hvor der i dag er et fint klostermuseum og et hotel.

Selv om vi - som sagt - egentlig ville have nøjedes med en enkelt overnatning i Saviñán, besluttede vi hurtigt, at den der naturpark måtte vi simpelthen se. Vi læste, at parken i 1945 var blevet optaget på en liste over naturområder af særlig skønhedsværdi, og at hele området, kloste-

ret og parken 16. februar 1983 blev erklæret til nationalt monument.

Vi fornemmede, at vi her ville møde en forunderlig blanding af vild natur, blandet med noget menneskeskabt. Og vi blev ikke skuffede!

På udflugt

Store dele af køreturen dertil - med indlagte fotopauser naturligvis - gik gennem gølle, ørkenagtige områder. Dog

havde vi på den sidste del følgeskab af indtil flere busser med skolebørn og pensionister, - så vi var på rette vej. Efterhånden som vi nærmede os landsbyen Nuévalos, blev vi overrasket over det stigende antal hoteller, restauranter og cafeer. Vi tog det som et varsel om, at vi nok nærmede os noget helt enestående.

Parque de Monasterio de Piedra

Efter billettering trådte vi

ind en vidunderlig, grøn oase med søer, vandløb og bruisende vandfald af forskellig slags. Overalt silede og sjaskede det med vand i en bevoksning, som lyste i et væld af grønne nuancer. Selv om vi bestemt ikke var alene i den smukke park, var det ikke svært at finde steder, hvor man kunne sætte sig og nyde alt det smukke eller få sig lidt at spise og drikke.

Sværere var det at komme til at få lavet nogle ordentli-

ET KIG UD under vandfaldet Cola de Caballo – Hestehalen.

ET LILLE PARADIS PÅ JORD

PÅ VEJ ind i Iris-grotten.

ge billeder af herlighederne; den omsiggribende selfie-dile var absolut også slået igennem her. Utroligt, så meget tid, folk bruger på at fotografere sig selv, mens man vender ryggen til motivet! Nå, det var en af mine kæpheste-undskyld!

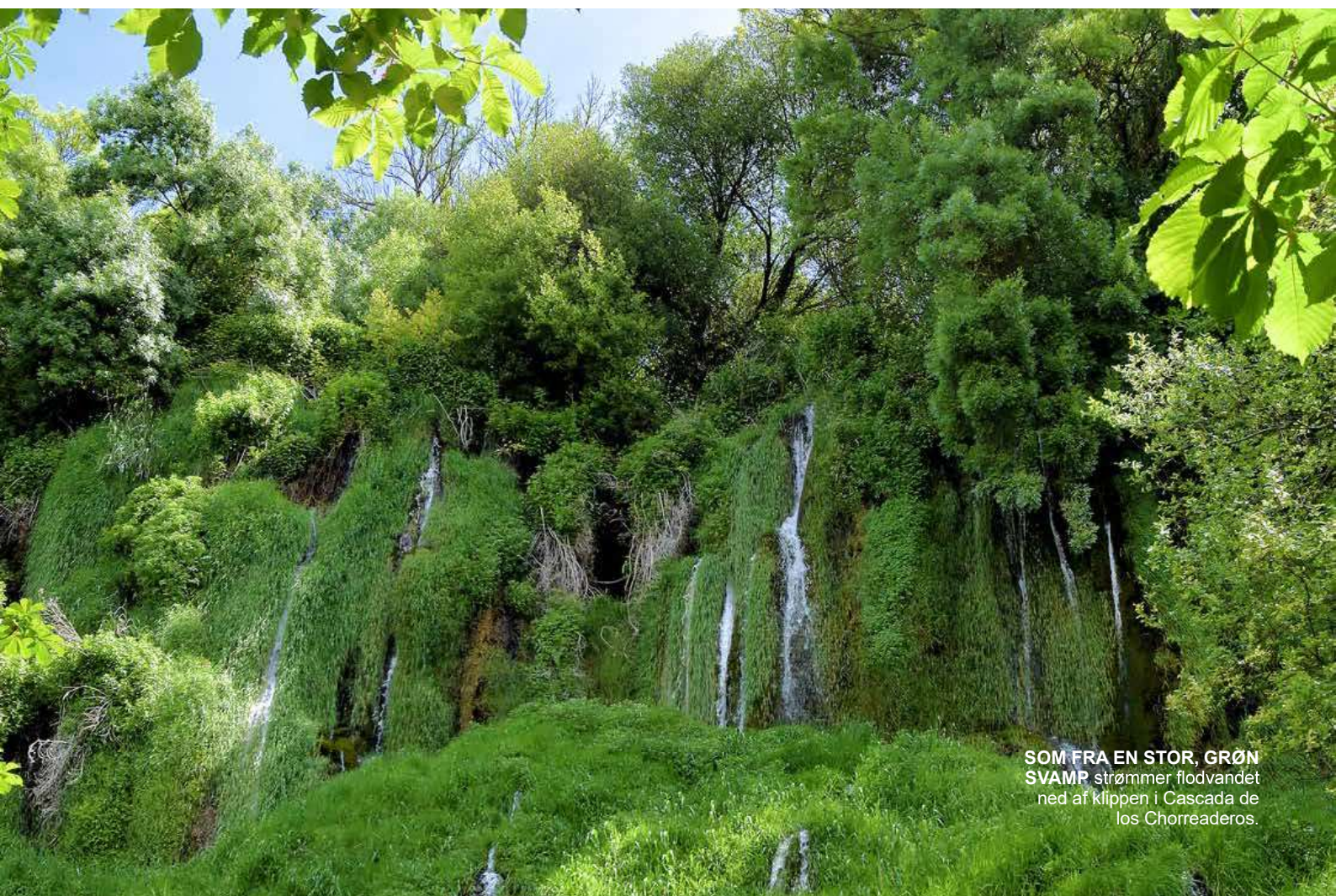
Klosteret blev i 1840 købt af den velhavende, spanske køb-

mand Pablo Muntadas Campeny, som her videreførte det jord- og kvægbrug, som gennem århundreder havde været knyttet til klosteret. Parken blev i 1860'erne skabt af hans søn Juan Federico Muntadas Y Jornet, som her etablerede Spaniens første fiskeopdræt i 1867. Dette er for øvrigt stadig i brug - bl.a. med

et forskningscenter tilknyttet. Parken er bygget op omkring floden Rio Piedra, som gennem årtusinder har skåret sig ned i klipperne og dannet en dyb kløft, en canyon.

Den unge Muntadas fandt området med de naturlige søer og vandfald så eksotisk og anderledes, at han omdannede det til en smuk park ved at

plante forskellige, fremmedartede planter og træsorter og anlægge veje, stier og gangbroer i området. Ligeledes fik han lavet tunneller gennem bjergene. Da han i 1860 opdagede Iris-grotten, valgte han at åbne parken for offentligheden. Flere kunstige grotter er med årene kommet til. I dag rummer den fugtige og

SOM FRA EN STOR, GRØN SVAMP strømmer flodvandet ned af klippen i Cascada de los Chorreaderos.

DEN SPANSKE EROBRER Hernan Cortés opdagede på en Amerika-rejse kakaoen. Han bragte den med hjem og skænkede den til Piedra-klostermunkene, som opfandt chokoladen.

Fakta:

Monasterio de Piedra
Calle Afueras
 ES-50210 Nuévalos (Zaragoza, Aragón)
Åben hele året
GPS: 41°11'35,81"N
 01°46'57,34"V (bemærk vest!)

Camping Saviñán Park
 Ctra. El Frasnó-Morés, km 7
 ES-50299 Saviñán
Åben hele året
GPS: 41°26'48"N 01°33'28"V

frodige naturpark en mangfoldighed af alle mulige insekter, fugle, fisk, planter og træer. Både kendte og mere sjældne.

Jeg er ikke klar over, hvor stor parken egentlig er, men den er mægtig. Vi brugte 4-5 timer på at følge 'blå rute' - med behørigt spise-, drik-

ke- og fotostop. Klostermuseet fravalgte vi, selv om et besøg her var inkluderet i billetprisen. Museet har ellers et afsnit, som fortæller chokoladens historie. Den første chokolade i Europa blev nemlig lavet her af klosterbrødrene i 1520. Et vægmaleri i indgangen til museet viser de arbejdsomme brødre, hvem jeg

skylder en stor tak for deres pionérarbejde!

Det slog os, at der ikke var mange udenlandske gæster sådan en hverdag i maj; det var tydeligt spaniernes udflugtsmål. Nu ligger seværdigheden jo heller ikke tæt på andre turistmagneter, men alligevel kun få km fra ruten Barcelona-Madrid.

Besøget her i naturparken ved Monasterio de Piedra har for bestandig brændt sig ind i vores bevidsthed. Om vi nogensinde kommer hertil igen? Lige nu er vi ikke i tvivl - svaret er klart ja!

